

Niko Pušnik
okrožni državni tožilec

14.04.2019

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	19-04-2019
Šifra:	200-15/18-14/56
Povezava:	
EPA:	EU:
Sign. zn.:	
Kratice:	

KOMISIJA ZA NADZOR VARNOSTNO OBVEŠČEVALNIH SLUŽB
DRŽAVNI ZBOR RS
Šubičeva 4
1102 LJUBLJANA

G. predsednik Matej TONIN

ZADEVA: Prijava nezakonite obveščevalne dejavnosti SOVE in zahteva po nadzoru v skladu z 33. členom Zakona o parlamentarnem nadzoru obveščevalnih in varnostnih služb (Uradni list RS, št. 93/2007, ZPNOVS)

Spoštovani,

na Okrožnem državnem tožilstvu v Mariboru opravljam funkcijo okrožnega državnega tožilca na gospodarskem oddelku. Delo je samo po sebi zahtevno zaradi nedodelane materialne in procesne kazenske zakonodaje in zmedene sodne prakse. Na državnem tožilstvu sem se zaposlil leta 2010. V letu 2015 je z mariborskega tožilstva moral oditi takratni vodja gospodarskega oddelka Boris Marčič. Od njega sem v letu 2015 prevzel nekaj njegovih zadev zoper Franca Kanglerja. Po tem, ko sem zoper Kanglerja zavrgel eno kazensko ovadbo in delno umaknil obtožni predlog v zadevi »Astrid BAH« ter umaknil obtožni predlog v zadevi »Pohorske livade«, ker kazenski pregon ni bil zahtevan v dveletnem roku, zaradi česar so postali prisluhi nezakonit dokaz, mi je očitno SOVA začela intenzivno prisluškovati in mi slediti.

Kolega Luka Moljk je verjetno pa naročilu nekoga z vrha, zoper mene izvedel dva »mobing napada«, pri čemer mi je Moljk predočal, kaj sem kje rekel. Zadeva je bilo očitno tudi osebno motivirana, saj sem na mojo nesrečo, ženi ob neki priliki v avtomobilu, rekel nekaj o njegovi zasebnosti. Povsem verjetno pa je tovrstni nadzor ali pregon bil v interesu tudi takratnega vodje ODT Draga ŠKETE, saj se je ob mojih referencah (20 let dela v gospodarstvu, magisterij iz gospodarskega prava) očitno bal za svoj stolček.

Ker nisem podlegel tovrstnim pritiskom in zapustil tožilskih vrst, je zadeva prešla v naslednjo fazo, ko so se s »prisluhi« začeli informirati posamezniki (prijatelji, sodniki, sorodniki), ki sem jih v razgovorih omenil. Ljudje so mi sami povedali kaj sem kje rekel.

Rečeno karikirano se zoper mene izvajajo odkriti preiskovalni ukrepi, ki jih koordinira tožilski kolega Luka Moljk, ki bi se moral ukvarjati s pregonom bančnega kriminala, žal pa se ukvarja s pregonom tožilskega kolega.

Ker samo policija in SOVA razpolagata s tovrstnimi tehničnimi sredstvi opravičeno sklepam, da je to prisluškovanje in slednje delo SOVE. Močno dvomim, da bi si policija upala kaj takega, sicer pa ne vem zakaj bi mi to počeli, saj po moji oceni odlično sodelujemo.

Prisluškuje se mi v prostorih tožilstva, na stacionarnem službenem telefonu, doma na naslovu ~~XXXXXXXXXXXX, pri XXXXXXXX, na naslovu XXXXXXXX~~, v mojem in ženinem avtomobilu, in celo na tenis igrišču v ~~XXXXXXXXXX~~, očitno preko IMSI lovilcev tudi mobilnemu telefonu, ter spremlja promet SMS sporočil mojega in ženinega mobilnega telefona. Brskali so po mojem osebni računalniku in mi preko znanke sporočali kaj imam na računalniku.

Tožilski kolega (Moljk) mi je sam rekel, da me imajo gor in naj si pomagam kakor vem in znam, saj sem tožilec.

Da se to dogaja mi je ob obisku pri bivšem Generalnem državnem tožilcu v letu 2016 potrdil sam g. dr. FIŠER z besedami « a so vas dali gor, to je za to, da mi vemo kaj vi mislite». V zvezi s tem sem pisal tudi sedanjemu GDT Dragu ŠKETI, ki mi ni odgovoril, kar je pričakovano, saj je bil sam uporabnik teh prisluhov in me je hodil v zvezi s tem provocirati v pisarno. Smo pa morali verjetno prav zaradi mojega pisma, ob priliki zdravstvenega pregleda opraviti psihološka testiranja.

Metoda dela obveščevalcev je enostavna. Snemajo moje pogovore, če kar koli rečem o kom tretjem, znancih, prijateljih, sodnikih.... le temu pošljejo SMS ali ga osebno kontaktirajo in si ga s tem pridobijo. Nato poskrbijo, da me ljudje nekje čakajo in provocirajo. Tako ti ves čas dajejo občutek, da si nadzorovan, hkrati pa je to metoda za osebno diskvalifikacijo in osebno maščevanje. To provociranje je šlo celo tako daleč, da so mi v hotelih ponoči preko prenosnega telefona prižigali televizor, ob prilikah, ko sem kaj bentil čez sodišče pa so me klicali na prenosni telefon, pri čemer so se na ekranu izpisovale tel. št. tujih držav Maroka, Španije.... Doživljal sem tudi medijsko nadlegovanje, ob priliki, ko sem moral umakniti del obtožb v zadevi »Mihelčič«, so klicali na uredništvo VEČER, da je objavil moje celostransko fotografijo, ob tem, mi je bilo sporočeno, da za to, da si me bodo ljudje zapomnili po umikih. (izjava Moljka)

Ko sedaj razmišljam s čim sem si prislužil tovrstni pregon, ugotavljam, da sem se očitno zameril SOVI, ki je bila v sporu z g. Kanglerjem. Po tem, ko se je represivni aparat-beri SOVA in policija odločil, da je potrebno Kanglerja zrušiti, si je neki tožilec odločil, da ga ne bo procesiral. In če se je tako odločil mu je pač ob drugih zainteresiranih potrebno zagreniti življenje.

Ne gre zato ali je primerno ali neprimerno, ča se na tak način »disciplinira« tožilce. Gre za veliko več. Gre za sistemski problem, saj pravna država obstoji in pade na neodvisnosti sodstva. Kako naj bo sodstvo neodvisno, če kazenski pregon izvajajo prestrašeni tožilci, tožilci, ki se jim prisluškuje in so pod pritiskom.

Ali če hočete konkretno, na mene kot tožilca v zadevah Kangler, se je izvajal in se še izvaja pritisk z zavržnimi »udbovskimi metodami«. To je sramota za Slovenijo, to je sramota za slovensko pravosodje in je sramota za tožilsko organizacijo. Enkrat je pač vsega dovolj in enkrat pač »maske morajo pasti z obrazov« in zadevam je potrebno reči bobu-bob. Pri tej izjavi vztrajam, pa čeprav bo obveščevalno-tožilska naveza poslala nekoga na Pohorje, da me fizično utiša...

Spoštovani, tudi jaz, čeprav sem tožilec, sem človek z ustavo zagotovljenimi pravicami. Bil bi zelo slab tožilec, če bi o tem, kaj se dogaja molčal. Tožilci smo varuhi zakonitosti.

Z navedenimi dejanji domnevno nezakonite dejavnosti SOVE so mi kršene ustavno zagotovljene pravice-pravica do zasebnosti po 35. členu Ustave RS. S tovrstno dejavnostjo se mi grobo krši in onemogoča samostojno in neodvisno opravljanje državno-tožilske funkcije, kot jo zagotavlja 3. člen Zakona o državnem tožilstvu.

Nezakonito prisluškovanje in sporočanje prisluhov je kljub vsemu po Kazenskem zakoniku še vedno kaznivo dejanje.

Komisiji predlagam, da v skladu z 33. členom Zakona o parlamentarnem nadzoru obveščevalnih in varnostnih služb (Uradni list RS, št. 93/2007, ZPNOVS) opravi nadzor in me o izsledkih obvesti.

S spoštovanjem,

mag. Niko PUŠNIK

Priloga:

- Popis nekaterih provokacij nezakonitega prisluškovanja